

Ny Havnegade har altid været karakteriseret ved et helt særligt miljø. Billedet her er ikke med i den nye bog, men er hentet fra Horsens Folkeblads arkiv. Det er allerede historie - gastanken i baggrunden blev fjernet for mange år siden. (Foto: Lene Sørensen)

Originaler i Ny Havnegade

Lille bog om idyllisk gade

HORSENS - Ny Havnegade og kvarteret omkring den helt unikke Horsens-gade har fået sin egen lille bog.

Bag værket står Gutenberglauget - veteran-bogtrykkerne på Industrimuseet.

En af dem, Tage E. Falstrup, har skrevet teksten til de 32 sider, og sammen med sine kolleger har han trykt bogen i 450 eksemplarer.

Det lille værk fortæller historien bag den særegne gade: Om redaktør Emil Bojsen, som i 1890 stiftede Ny Havnegades Byggeselskab. Selskabet kunne kort efter begynde at udstykke grunde i kvarteret - med helt klare regler for, hvordan husene skulle bygges.

Det er baggrunden for, at Ny Havnegade-husene har et fælles præg og alligevel er meget forskellige, når man kigger nærmere på dem.

Doven købmand

Tage Falstrup fortæller om selskabets svære start, om husenes indretning, om problemerne med at få gaslamper, om isoleringen dengang og ikke mindst om livet i gaden.

I den absolut muntre afdeling er en flok historier om en af gadens købmænd, som havde indrettet butik i kælderen. Han havde sine helt egne ideer om at drive forretning.

Der kunne eksempelvis komme en kunde i butikken - og alligevel blev købmanden siddende på

stol med hånden under kind. Når kunden så begyndte at blive utålmodig, lød beskeden, at „jeg gider ikke rejse mig, før der er mindst to kunder i butikken“.

Nogle ventede, andre forklarede, at de skulle skynde sig. „Så skynd Dem,“ kunne købmanden svare.

Kejser Wilhelm

En af købmandens trofaste kunder var en mand med øgenavnet „Kejser Wilhelm“. Om ham fortæller Tage Falstrup:

„Han kom hver eneste dag lige over middag og købte det samme hver eneste gang: En flaske portvin til en krone. -Ak og ve! Dengang kunne man altså købe en flaske portvin for en krone: Det var godt nok kun en halvflaske, men alligevel... en krone!“

Kejser Wilhelm ventede pænt, mens købmanden trak proppen op. Så satte han flasken for munden og drak den i et imponerende sug. Det kan ikke have taget ham mere end otte sekunder at tømme flasken. Det gik så hurtigt, at når købmanden rakte ham flasken, gad han ikke tage armen til sig. Han beholdt hånden fremme, så han kunne få den tomme flaske med på hjemturen.

Når kejseren havde drukket portvinen og leveret flasken tilbage, drejede han altid om på hælen og gik hen mod døren. Og det slog aldrig fejl, at i samme sekund han lagde hånden på dørgrebet, bøvsede han så hjerteligt, at købmanden senere kunne pudse ruden i døren uden synderligt besvær." (ch-r)